

ducit ad mortē. Anima laborantis laborat sibi: quia cōpulit eū os suū. Vir insipiens fodit malū: et in labijs ei⁹ ignis ardescit. Homo puerus su scitat lites: et rebus suis separat principēs. Vir iniquus ladat amicum suū: et ducit eū per viā non bonā. Qui attonitis oculis cogitat praua: mordēs labia sua perficiet malū. Corona dignitatis senectus: que in vijs iusticie reperietur. Melior est patiens viro forti: et qui dominat⁹ animo suo repugnatore urbium. Fortes mittuntur in finē sed a dño temperant. **RM**

Melior est bucella sicca cū gaudio: q̄ dom⁹ plena viduinitis cū iurgio. Seruus sapiens dñabitur stultis filijs: et inter fr̄es hereditatem diuidet. Sicut igne p̄batur argentū et aurū ramino: ita corda probat dñs. Mal⁹ obedit lingue inique: et fallax obtemperat labijs mendacib⁹. Qui despiciat pauperē reprobrat factori eius: et qui i ruina letat⁹ alteri⁹ nō erit impunit⁹. Corona senium filij filiorū: et gloria filior⁹ p̄ris eor⁹. Non decet stultū dñā composita: nec principē labiū mestit⁹ ens. Gemma gratissima cōcedat⁹ prestolans: quocūq; se vertit prudenter intelligit. Qui celat delictū querit amicitias: qui altero senio ne reperit separarē fēderatos. Plus proficit correctio apud prudentē: q̄ centū plage apud stultū. Semper iurgia querit malus: angel⁹ autē crudelis mittit contra eū. Expediit magis v̄se occurrere rapis scib⁹: q̄ facis confidēi sibi i stulticia sua. Qui reddit mala pro bonis: nō recedet malū de domo eius. Qui dimittit aquam rapit est iurgiorū: et anteq; patiat cōtumeliā iudiciū desecit. Et qui iustificat impiū: et q̄ cōdantat

iustū: abhominabilis ē v̄terq; apud deū. Quid p̄dest stulto habere diuiciā: cū sapienciā emere nō possit. Qui altā facit domū suā q̄rit ruinā: et qui euitat disceat incidet in malū. Quin tempore diligit qui amic⁹ est: et frater in angustijs cōprobat. Stult⁹ hūmō plaudet manib⁹ suis: cū spopondere pro amico suo. Qui meditat⁹ discordias diligit rixas: et qui exaltat os suū q̄rit ruinā. Qui pueri cordis est nō inueniet bonū: et qui uerbi lingua incidet in malū. Stultus est stultus in ignominia suā: sed nec pater i famulo lerabitur. Anim⁹ gaudēs etatē floridam facit: spiritus tristis regnat ossa. Munera de finē impi⁹ accipit: ut peruerat scitas iudicij. In facie prudentis lucet sapientia: oculi stultorū in finib⁹ terre. Ira patris filij stult⁹: et dolor matris que genuit eū. Non est bonū damniū inferre iusto: nec pueri principē qui recta iudicat. Qui moderatur sermones suos doctus et prudens est: et p̄ciosi spirit⁹ vir eruditus. Stult⁹ q̄ si tacuerit sapiens reputabit⁹: et si contempserit labia sua intelligēs. **RM**

Occasiones q̄rit qui vult recedere ab amico: omni tpe erit reprobrabilis. Nō recipit stult⁹ verba prudentie: nisi ea dixeris que uelantur i corde eius. Impius cū in profundū uenerit peccator⁹ cōtinnit: sed sequit⁹ eum ignominia et opprobriū. Aqua profunda ē ore viri: et torrens redundans fons sapientie. Accipere psonā impij in iudicio nō est bonū: ut redines a ueritate iudicij. Labia stult⁹ m̄scant se rixis: et os ei⁹ iurgia puocat. Os stult⁹ cōfessio eius: et labia ipsius ruina anime ei⁹. Hab a biliquis q̄si simplicita: et ipsa perueniunt usq; ad

interiora uētris. Pigri dāt timorē: anime autē effeminat⁹ elurient. Qui mollis et dissolut⁹ ē in opere suo: frater est sua opa dissipatis. Turris fortissima nōmē dñi: ad ipsā currit iustus et exaltabit. Substantia diuicijs urbs roboris eius: et quasi mur⁹ validus circumdant eū. Ante q̄ contemnat exaltatur cor hominis: et ante q̄ glorificetur humiliat. Qui prius rīdet q̄ audiat stult⁹ se esse de mōstrat: et confusione dignū. Spirit⁹ viri sustentat imbecillitatē suā: spirit⁹ uero ad irascendum facile quis poterit sustinere. Cor prudentis possidebit scientiā: et auris sapientū q̄rit doctrinā. Domū hominis dilatat viam eius: et ante principes spaciū ei facit. Iustus prior est accusator sui: uenit amic⁹ ei⁹ et inuestigabit eū. Contradiçiones cōprimunt fores: et inter potentes q̄ diuidit. Frater qui adiunat a fr̄e quasi ciuitas firma: et iudicia quasi uides urbium. De feudu oris viri replebit uenter eius: et gemmina labior⁹ ipsius saturabit eū. Mors et uita in manib⁹ lingue: qui diligit eā comedent feudus ei⁹. Qui inuenit mulierē bonā inuenit bonū: et hauriet iocunditatem a dño. Qui repellit mulierē bonā repellit bonū: qui autem tener adulteram stultus ē et insipiens. Cū obsecrationibus loquitur pauper: et diues effabietur rigide. Vir amicitabilis ad societatem: magis amicus erit q̄ frater. **RM**

Melior est pauper qui ambulat i simplicitate sua: q̄ diues torquens labia sua et insipiens. Ubi nō est scientia anime nō est bonū: et qui festin⁹ est pedibus offendet. Stulticia hominis supplantat gressus eius: et contra deū feruet animo suo. Diuicie

addūt amicos plurimos: a paupere autē et hī quos habuit separantur. Testis falsus nō erit impunit⁹: et qui mendacia loquit⁹ nō effugiet. Multi colūt psonā potētis: et amici sūt dona tribuentis. Fratres hoīs paupis oderunt eū: insup et amici p̄cul recesserūt ab eo. Qui tantū uerba sedat nichil habebit: qui autē possessor est mentis diligit animā suā: et cultos prudēcie inueniet bona. Falsus testis non erit impunit⁹: et qui loquit⁹ mendacia p̄bit. Non decet stultū diuicie: nec seruū dñici principib⁹. Doctrina viri per patientiā nōscitur: et gloria eius est iniqua p̄regredi. Sicut fremit⁹ leonis ira et regis ira: et haur ros sup herbā ira et hilaritas eius. Dolor patris filius stultus: et recta ingit⁹ p̄stilla liagiosa mlier. Dom⁹ et diuicie dant a parentib⁹: a dño autē proprie uxor prudens. Pigredo immittit soporē: et asa dissoluta eluriet. Qui custodit mandatū custodit animā suā: qui autē negligit viā suā mortificabitur. Generatoz dñi qui miseret pauperis: et uicissitudine suā reddet ei. Erudi filiū tuū ne desperes: ad interfectionē autē eius ne ponas animā tuā. Qui enī impatiens est sustinebit damniū: et cū rapuerit aliud apponet. Audi siliū et suscipe disciplinā: ut sis sapiens in nouissimis tuis. Multe cogitationes in corde viri: uolūtas autē domini in eternū pmanebit. Homo indiget⁹ misericors est: et melior est paup iust⁹ q̄ vir mendax. Timor dñi ad uitam: et in plenitudine cōmorabitur absq; uisitatione p̄ssimi. Abscondit piger manū suā sub ascella: nec ad os suū applicat eā. Pestilente flagellato stult⁹ sapientior erit: si autem corripueris